

நவீனத் தமிழ்ப் படைப்புவெளியில் பதிவுபெற்ற ஆ. மாதவனின்
'இலக்கியச் சுவடுகள்'

ஆ. பூமிச்செல்வம் அ. *

அ தமிழ் உயராய்வு மையம், அமெரிக்கன் கல்லூரி, மதுரை-625002, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Modern Tamil Creation Registered A. Madhavan's Ilakkiya Chuvadukal

A. Boomi Selvam ^{a, *}

^a Tamil Research Centre, The American College, Madurai-625002, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
boomiselvam@gmail.com

Received: 14-12-2021
Revised: 16-04-2022
Accepted: 27-04-2022
Published: 29-07-2022

ABSTRACT

In the contemporary modern environment, humanity's quest for knowledge openings is spreading wider and deeper. In the contemporary modern environment, humanity's quest for knowledge openings is spreading wider and deeper. Critical trends that are part of modern art-literature texts are universally creating multifaceted openings for intellectual dialogues in everyday life. Today, its ramifications have crossed the western horizons of the world and have begun to settle in Indo-Tamil regions as well. In particular, when it comes to modern art-literary trends, the novel, short story, poem, drama, review, etc., and finally the 'review' section, which is placed in the last place, has become literature in the public space and a kind of art in the private space and is receiving unique attention. In this way, while all the other artistic-literary activities are traveling with only single functions as their characteristics, only this form of review 'perspective' has many characteristics in itself and determines the metabolism of other artistic-literary forms. As such, it deserves special attention among modern Tamil authors and in creative studies. Although the beginnings of criticism in Tamil literature date back to the period of the textualists, it gained momentum only in the early twentieth century. In particular, the marriage Selvakesavaraya Mudaliar is the starting point of modern Tamil literature. However, while he only did original review work, some of his successors have been doing review work as well as creative work. A. Madhavan deserves to be mentioned in this series.

Keywords: A. Madhavan, Ilakkiya Chuvadukal, Modern Literature, Characteristics

முன்னுரை

ஏறத்தாழ ஈராயிரத்தைநூறு ஆண்டுகாலத் தமிழிலக்கண-இலக்கியப் படைப்புவெளியில், 'திறனாய்வு'ச் செயற்பாடு என்பதற்கான இடம் விசாலங்கொண்டிலங்குவதாகவே இருக்கிறது. களவியலுக்கு உரைகண்டு பகர்ந்த 'நக்கீரர்' தொடங்கி, மரபுவழிப் பனுவல்களுக்கு உரை பிழிந்த இளம்பூரணர், அடியார்க்கு நல்லார் என விரிவுற்று, திருமணம் செல்வ கேசவராய முதலியார், வ.வே.சு. ஐயர் வழியாக க.நா.சு., தி.க.சி., ந. முருகேச பாண்டியன், ஜமலான் என, நடப்புக்கால நவீன இலக்கியச் சூழலில் இது கால்கொண்டிருக்கிறது. 'திறனாய்வு' என்கிற இதற்கு, மிக நீண்டதொரு பாரம்பரியம் உண்டு என்பதை யாவரும் அறிவர்தான். ஆனால், இவர்களின் வரிசை நிரலில் இடம் வகித்துள்ள ஒவ்வொருவரும் திறனாய்வு சார்ந்து, வெவ்வேறு விதமான தனித்துவங்களைத் தன்னகங் கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். இவ்வரிசையில், மிகத் தனித்ததோர் இடத்தைப் பெறுபவராக எனும் புலம்பெயர்த் தமிழ்ப் படைப்பாளியும் இருக்கிறார் (Madhavan, 2014).

தமிழ்நில வேரினையும் மலபாரில் இருப்பையும் கொண்டிருக்கிற நாவல், குறுநாவல், சிறுகதை, மொழிபெயர்ப்பு, தொகுப்புப் பணி, சிறுபத்திரிகைச் செயற்பாடு என நவீனத் தமிழ்ப் படைப்பிலக்கிய வெளியில் காத்திரமாகச் செயலாற்றி, தனித்ததோர் இடத்தைப் பெற்றுள்ள மூத்த புனைவுகர்த்தா என்கிற பேரடையாளத்தைப் பெற்றுள்ளவர்தான் எனினும், 'இலக்கியச் சுவடுகள்' எனும் இவரின் திறனாய்வுப் பனுவலுக்கு, இந்திய மைய அரசு, 'சாகித்திய அகாதெமி' எனும் உயரிய விருதினை, 2015ஆம் ஆண்டில் கொடுத்துக் கௌரவித்துள்ள வகையில்தான், தேர்ந்த திறனாய்வாளராகவும் இவர் செயல்பட்டிருக்கிறார் என்பது பொதுவெளியின் பார்வைக்கு வந்திருக்கிறது (Madhavan, 2014). எனவே, இவ்விதக் கவனக் குவிவை பொதுவெளியில் கோரிப் பெற்றிருக்கிற இவர் பற்றியும், இதற்குக் காரணமாக அமைந்த 'இலக்கியச் சுவடுகள்' எனும் இவரின் திறனாய்வுப் பனுவல் குறித்தும் ஆய்ந்து அறிவிப்பதாக இவ்வாய்வுப் பகுதியானது அமைவுறுகிறது.

மாதவன் என்றோர் 'இலக்கியச் சுடர்'

தமிழில் திறனாய்வு குறித்துக் காண முற்படும்போது, அம்முயற்சியை உரையாசிரியர்களிடம் இருந்தே தொடங்க வேண்டியதுள்ளது. அதேபோது, நவீனத் திறனாய்வுப் போக்குகள் பற்றி அவதானிக்க முற்படுகையில் திருமணம் செல்வகேசவராய முதலியாரையே அணுக வேண்டியதிருக்கிறது. இச்சூழலில், திறனாய்வைத் தம் முழுநேரப் பணியாக மேற்கொண்டோர் திறனாய்வைத் பகுதி நேரமாகவும் படைப்புச் செயல்பாட்டை முதன்மை நோக்கமாகவும் கொண்டு செயலாற்றியோர் எனவும், இவர்காலகட்டத்திலிருந்தே இரு முகாமைச் சேர்ந்தோர் பரிணமித்து வந்துள்ளமையையும் கருத்திற் கொள்ள வேண்டியதிருக்கிறது. இவ்வகையில், எனும் இம் மூத்த படைப்பாளி, இன்றைய திறனாய்வாளர் என்ற விதத்தில் இரண்டாம் வகை முகாமைச் சார்ந்தவராகவே இருக்கிறார் (Madhavan, 2014).

காலந்தோறும் வழிவழியாகப் பின்பற்றப்பட்டு வரப்படுகிற "மரபுகளும் பின்புலங்களும் வரலாற்று நிலைகளும் ஒருபக்கம் இருக்க, 'இன்றையத் திறனாய்வு' என்பதிலிருந்துதான், தமிழ்த் திறனாய்வு பற்றிய பேச்சே நிகழ்கிறது. பொதுப்புத்தியும் பலவாறு பயின்றுபெற்ற அறிவும் தந்துள்ள இலக்கியப் பார்வைகள், இன்றையகால இலக்கியத்திற்குத் தக்கதாக அமைகிற கருத்தமைவுகள் மற்றும் நவீன கல்விமுறைகள் தந்துள்ள அறிவின் பரப்புகள், புதுமை பற்றிய ஆர்வ நிலைகள் என்ற இவை எல்லாவற்றின் வீச்சுகளையும் கொண்ட தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வு, 'இன்றைய படைப்பிலக்கியம்' தோன்றிய சூழ்நிலையிலிருந்துதான் தோன்றுகிறது" என்கின்றனர் (Natarajan, 2014). இவற்றை மையமிட்டுப் பார்க்கும்போது, நவீனப் புனைவுப் படைப்பாளியாகத் தோன்றி, ஒரு காத்திரமான - திறனாய்வாளராகப் பரிமாணமித்ததை இயல்பான மாற்றம்தான் எனக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது (Madhavan, 2014).

படைப்பு முயற்சியில் ஆ. மாதவனின் பரிமாணங்கள்

"இன்றைக்கெல்லாம் ஏறத்தாழ எண்பதாம் வயதை எட்டிக் கொண்டிருக்கும் நான், 'காலஷேபத்திற்காக' வணிகத்துறையில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், வாழ்க்கையில் முழுக் காலகட்டத்தையும் 'தமிழ் இலக்கிய நோட்டத்திலேயே கடத்தி உள்ளேன்' என்று, தம் பூஞ்சைக் குரலில் பேச முயன்றுள்ள, இந்திய சுதந்திரத்திற்குப் பிந்தைய காலகட்டத்தில், தமிழ்ச் சூழலில் எழுந்த காத்திரமான படைப்பாளர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவராகக் காணக்கிடைக்கிறார் (Madhavan, 2014).

ஏறக்குறைய, 1953 ஆம் ஆண்டிலிருந்தே நவீனத் தமிழிலக்கியப் படைப்புவெளியில் பிரவேசிக்கத் தொடங்கிய ஆ. மாதவன், புதுக்கவிதை தவிர, தமிழின் அனைத்துத் தளங்களிலும் முத்திரை பதித்திருக்கிறார். 'ஆற்றில் மணல்வாரிப் பிழைக்கும் நபர்களின் வாழ்நிலை அவலங்களைச் சித்திரிக்கும் விதமாகப் படைத்துள்ள புனலும் மணலும் (1974), நாற்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாகச் சாலையோரங்களில் வாழ்ந்து நசியும் தெருவோரவாசியர் பற்றிய புனைவாகக் 'கிருஷ்ணப் பருந்து' (1980) வும், மானுட ஆழ்மனதின் உணர்வுநிலைகளை அது கணப்பொழுதில் அடைகிற மாற்றங்களை உயரிய விகசிப்புடன்

பேசியதாக அமைகிற தூவானமும் (1989) இவரின் நாவல் படைப்புகள். இவற்றுடன், எட்டாவது நாள், காளை என்கிற குறுநாவல்களையும் 1975 வாக்கில் படைத்தளித்துள்ளார். “தமிழ் எழுத்துலகின் ‘சின்ன ஜாகிராமன்’ என்கிற செல்லப் பெயருடன் அறியப்பட்ட இவர்” கடைத்தெருக்கதைகள் (1975), மோகபல்லவி (1975), காமினி மூலம் (1975), ஆனைச் சந்தம் (1981), மாதவன் கதைகள் (2002), முத்துக்கள் பத்து (2007) என ஏழு தொகுப்புகளுள் அடங்கிய 500க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளுக்கும் சொந்தக்காரர் (Madhavan, 2014). இவ்வாறான புனைவு முகங்கள் மட்டுமின்றி, 1974 இல் காடூர் நீலகண்ட பிள்ளையின் ‘சன்மானம்’ நாவலையும், 2002 இல் பி.கே. பாலகிருஷ்ணனின் ‘இனி நான் உறங்கட்டும்’ நாவலையும் மலையாள மொழியிலிருந்து தமிழுக்குப் பெயர்த்துள்ள வகையில் மொழிபெயர்ப்பு என்கிற மற்றொரு முகத்தையும் கொண்டவராக இருக்கிறார். இத்துடன், கேரளத் தமிழ் மாத ஏட்டின் ஆசிரயாகச் செயல்பட்டு, தி.ஜா. நினைவுச் சிறுகதைமலர் (1983), தமிழில் சிறுபத்திரிகைகள் (1992), புதினப் பூக்களம் (1994) முதலான தொகுப்பு நூல்களையும் கொண்டு வந்துள்ளார். இவ்வாறான தொகுப்பு முயற்சிகளோடு, கேரளத் தமிழ் இதழ் மட்டுமின்றி, தீபம் நா.பா. வுடன் இணைந்து தினமணிக்கதிர், தீபம் முதலான பல இதழ்களுக்கு இணையாசிரியராகவும் பொறுப்பேற்றுச் செய்துள்ளார். என்கிற விதத்தில், நவீனத் தமிழ்ப் படைப்புக்களத்தில் அனைத்து நிலைகளிலும் பங்காற்றியுள்ளமை என்பது, பரந்துபட்ட வாசிப்பு வழியில் புலப்பாடு பெறும் செய்திகளாகின்றன (Madhavan, 2014).

‘இலக்கியச் சுவடு’- நூல் விருது பெறுவதற்கான தகுதிப்பாடுகள்

சாமானிய மானுடர்களின் வாழ்நிலை நசிவுகளையும் “வாழ்வியல் எதார்த்தங்களையும் நுட்பமாக அறிந்து, ஆத்மார்த்தமாக உணர்ந்து, வெகு மென்மையான சாயலில் எழுதுகிறவர் அத்துடன் தாம் வாழுகிற வட்டாரத்தின் வழக்குக் கூறுகளை திறமையுடனும் சுவையுடனும் கையாளும் திறத்தவர்” எனப் போற்றப்படுகிற நவீனத் தமிழ்ப் புனைவுப் பரப்பின் சகலநிலைகளிலும் தீவிரமாகப் பணியாற்றியவர் (Madhavan, 2014). எனவேதான், 1994 வாக்கில் இவர் படைத்த ‘அரேபியக் குதிரை’ எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பிற்காக, இவ்வாண்டின் சிறந்த சிறுகதை நூலுக்கான திருப்பூர் தமிழ்ச் சங்க விருது கிடைத்தது. இதனைத் தொடர்ந்து இவரின் மொழிபெயர்ப்புப் பணிக்கென திருவனந்தபுரம் தமிழ்ச்சங்கம் சார்பில், மலையாளப் பெருங்கவி உள்ளூர் பரமேஸ்வர அய்யர் நினைவுப் பரிசானது 2002 ஆம் ஆண்டு வாக்கில் கிடைத்தது. இவ்வரிசையில்தான் 2015 ஆம் ஆண்டில் 40 திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் அடங்கிய இவரின் ‘இலக்கியச் சுவடுகள்’ எனும் திறனாய்வு நூலுக்கும் இந்தியாவின் உயரிய விருதான ‘சாகித்ய அகாடெமி’ விருது கிடைத்தது. இவருக்கு விருது கிடைத்தது என்பது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சிதான் என்றாலும், ஒரு தேர்ந்த புனைவாளிக்கு, திறனாய்வுக்கான விருதா? என்கிற முணுமுணுப்புகளும் ஒருங்கே எழத் தொடங்கின. இம் முணுமுணுப்பிற்கான பதில்களும் கூடவே முன்வைக்கப்பட்டன.

1955 வாக்கில் தொடங்கப்பட்டு, இதுவரை தமிழில் 64 நூல்களுக்கு பரிசு வழங்கியுள்ள சாகித்ய அகாடெமி நிறுவனம் (2021) திறனாய்வுப்பிரதிகளுக்கென கணிசமான பங்கீட்டைக் காத்திரமாக நல்கியே உள்ளதை, அது தேர்ந்தெடுத்துள்ள நூல்நிரலைப் பார்த்தாலே புரிந்து கொள்ளலாம். குறிப்பாக, ரா.பி. சேதுப்பிள்ளையின் ‘தமிழ் இன்பம்’ எனும் கட்டுரை நூல் வழித் தமிழில் தொடங்கிய இப் பரிசுச் செயல்பாடு, 1967 வாக்கில் குறிப்பாக, பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே ஒரு திறனாய்வுப் பிரதிக்கென நிகழ்ந்தது. கி.வா.ஜ.வின் ‘வீரர் உலகம்’எனும் பிரதிவழி தொடங்கிய இது, 1974இல் (திருக்குறள் நீதி இலக்கியம்), கே.டி.திருநாவுக்கரசுவுக்கும், 1975 இல் (தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம்) ஆர். தண்டாயுதத்திற்கும், 1978இல் (புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்) வல்லிக் கண்ணனுக்கும், 1981 இல் (புதிய உரைநடை) மா. ராமலிங்கத்திற்கும், 1983இல் (பாரதி: காலமும் கருத்தும்) தொ.மு.சி.க்கும் 1985 இல் (கம்பன் : புதிய பார்வை) அ.ச.ஞா.வுக்கும், 1986இல் (இலக்கியத்துக்கு ஓர் இயக்கம்), க.நா.சு.வுக்கும், 1988இல் (வாழும் வள்ளுவம்) வா.செ.குழந்தைசாமிக்கும், 2000இல் (விமர்சனங்கள் - மதிப்புரைகள் - பேட்டிகள்) திக.சி.க்கும் முறையே வழங்கப்பட்டன. இவ்வாறு, குறிப்பிட்ட, குறைந்த கால இடைவெளிகளுக்குள் நிரலாக வழங்கப்பட்டு வந்த திறனாய்வுப் பனுவலுக்கான பரிசு முயற்சி, அடுத்து காத்திரமான ஒரு திறனாய்வுப் பிரதிக்காக 15 வருடங்கள் காத்திருக்க நேர்ந்தது. என்கிற விதத்தில்தான் 2015இல் விருது பெற்ற ‘இலக்கியச் சுவடு’, நூலினுடைய விருதுக்கான தகுதிப்பாடு என்பது அமைந்திருக்கிறது.

‘இலக்கியச் சுவடு’ நூலின் உள்ளடக்கப் பொருண்மைகள்

தாம் எழுத ஆரம்பித்த நாட்களில், மலையாளக் கதைகளின் மீதான மொழிபெயர்ப்பில் தொடங்கி, பொழுதுபோக்குக் கதைகள், காதல் கதைகள் என ஈடுபட்டு, திராவிட இயக்கச் சொல்லலங்காரக் கதைகள் வழிகளினூடாகப் பயணித்து வந்த வேளையில், சுந்தரராமசாமி, நீல. பத்மநாபன், ஹெப்ஸிபா யேசுதாசன், நகுலன் என்கிற நண்பர் குலாமின் சேர்க்கை காரணமாகவே ‘தீவிர எழுத்து’ என்கிற பகுதியை எட்டியிருக்கிறார் (Madhavan, 2014). இவ்விடத்தை அடைய சில தூண்டுதல்களும், சீண்டல்களும் கூட இவருக்கு உதவியிருக்கின்றன. இவ்வனுபவங் குறித்து இவர் ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு பகிர்ந்தும் இருக்கிறார்:

“இப்படியாக நான், நண்பர்களுடன் குழுமியிருந்தபோது, சுந்தரராமசாமி ஆரம்பித்தார்: ‘மாதவன், திராவிட இயக்கப் பத்திரிகைகளில் எழுதுகிறீர்கள். உங்கள் எழுத்துகள் அவர்களது அரசியல் விதானங்களையோ, கொள்கைகளையோ தொடுவதாகவும் தெரியவில்லை. அப்படியானால் நீங்கள் ஏன், தாமரை, தீபம் போன்ற பத்திரிகைகளில் இன்னும் கொஞ்சம் யதார்த்த முனைப்புடன், மக்கள் பங்கப்பாடுகளையும் தொட்டு விவரிக்கும் வகையில் எழுதக்கூடாது? என்று கேட்டு நய்யாண்டி போலச் சிரித்தபோது, என்னில் அடங்கியிருந்த தன்மானத் தெளிவு சிலிர்த்துக் கொண்டது. நீங்கள் எல்லாம் எழுதும் யதார்த்தமென்ற இலக்கியப் பணி எனக்கு மிகமிக எளிதான காரியம்... நீங்கள் சுட்டும் குறைபாட்டை ஒரு சவாலாக ஏற்றுக் கொண்டு’, நானும் எழுதிக் காட்டுகிறேன்” (மாதவன், ஆ., 2015) என்று பதில் தந்தேன் எனவும் மாதவன் சுட்டியிருக்கிறார். இவ்விதச் சீண்டல்களுக்கு எதிர்வினை புரிகிற இவரின் ஆற்றல்தான் ‘இலக்கியச் சுவடு’ என்கிற திறனாய்வு நூலுக்கான உடைமையாளராகவும் இவரை மாற்றியிருக்கிறது.

‘இலக்கியச் சுவடு’ எனும் இந்நூல், மேலோட்டமான பார்வையில் 40 திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை உள்ளடக்கிய வெகு சாதாரண ஒரு தொகுப்பு போலவேதான் முதல் அணுகலின்போது தென்படுகிறது. இதற்கு இப்புத்தகத்தின் வடிவமைப்புக்கூட ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால், இதனுள் உள்ள கட்டுரைகளுக்குள் வாசகர் பிரயாணிக்க நேர்கையில், அவை 7 பெரும்பகுப்புகளாகவும், உலக, இந்திய, தமிழகப் படைப்பாளர்களையும் அவர்களத்தம் பனுவல்களையும் அவதானித்துள்ள வகையில், இலக்கியம், அரசியல், ஆன்மிகம், அறிவியல் என அணுகியுள்ள விதத்தில், மேலும் பல உட்கிளைகளைக் கொண்டு விரிந்து பரவியுள்ள விதத்தில், கவனிக்கப்பட வேண்டிய பிரதியாகி விடுகிறது. குறிப்பாக, இந்நூல் நாவல் மதிப்பீடு, தனிப்படையாளியர் பற்றிய சிலாகிப்பு, சிறுபத்திரிகைப் போக்கு, சுய செயல்பாட்டுப் பதிவு, தாம் எதிர்கொண்ட நேர்காணல்கள், தமது மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் பதிப்புச் செயல்பாடுகள், பொதுத் தளநிகழ்வு குறித்த கட்டுரைகள் என பகுப்புப்பெற்று, நுட்பமான திறனாய்வுகளை முன்வைத்துள்ள வகையில் தனித்தோர் இடத்தை வகிப்பதாக மாறியிருக்கிறது.

நாவல் மதிப்பீடுகள்

“உண்மை சார்ந்த மனித வாழ்க்கையைக் கற்பனைக் கலப்பில்லாத யதார்த்த பாவனையில், கலை நயத்துடன் எடுத்துரைக்கும் ஒரு தெள்ளிய ஆக்கமே நாவல்” என்கிற விதத்தில், நாவல் படைப்பின் நோக்கம் பற்றித் தெளிவான கருத்துக் கொண்டிருந்த, ‘இலக்கியச் சுவடு’கள் எனும் இத்திறனாய்வு நூலில், நாவல் மதிப்பீடுகளுக்கென ஐந்து கட்டுரைகளைப் படைத்திருக்கிறார் (Madhavan, 2014). இவற்றுள், ‘இரண்டு மொழிகளின் முதல் நாவல்கள்’ எனும் தலைப்பின்கீழ், தமிழின் முதல் நாவலான ‘பிரதாப முதலியார் சரித்திரத்தையும்’, மலையாளத்தின் முதல் நாவலான சந்து மேனனின் ‘இந்துலேகா’ (1889) வையும் ஒப்பிட்டு, “அபரிமிதமான புதுமைகளை எல்லாம் உள்வாங்கிய பெருநிலைக்கு, மலையாள மொழியின் இந்த ‘இந்து லோகா’வும் - தமிழின் ‘பிரதாப முதலியார் சரித்திரமும்’ அஸ்திவாரச் சிலைகளாக இருக்கின்றன” எனக் கருத்துரைத்திருக்கிறார் (Madhavan, 2014). இதனைப் போன்றே, ‘தமிழ் நாவல்களில் வறுமை - சாதியம்’, ‘எண்பதுகளின் தமிழ் நாவல்கள் நான்கு’, ‘இரு புது நவீனங்கள் - ஒரு ரசனைக் குறிப்பு’, நாவலின் சமுதாயப் போக்கு’ என்கின்ற தலைப்புகளின் கீழ் தமிழ் நாவல்களின் உள்ளடக்கப் பொருண்மைகள் பற்றிய விடயங்களை மதிப்பீடாகவும்,

விமரிசனங்களாகவும் முன்வைத்திருக்கிறார். இவ்விதச் செயற்பாடு, ஒன்னறை நூற்றாண்டுகளை எட்டவிருக்கும் தமிழ் நாவல் படைப்புப் போக்குகளுக்கு வலிமை சேர்ப்பதாக அமைந்திருக்கிறது.

உலகளாவிய படைப்பாளர்கள் பற்றிய சிலாகிப்புகள்

‘இலக்கியச் சுவடுகள்’ எனும் இத்திறனாய்வுப் பிரதியானது படைக்கப்பட்டதன் நோக்கமே, உலகளாவிய சக படைப்பாள ஆளுமைகளைச் சிலாகித்துப் பேசுவதற்குத் தானோ என நினைக்கக்கூடிய விதத்தில், 17 படைப்பாளிகளின் தனித்துவங்களைப் பேசுகிற 17 கட்டுரைகள் இந்நூலில் நிரல்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, நகுலன், ந. பிச்சமூர்த்தி, கிருஷ்ணநம்பி, காசியப்பன், பாரதி, பாரதிதாசன், க.நா.சு., தி.ஜா. எனத் தமிழ்ப் படைப்பாளியரில் தொடங்கி, வைக்கம் முகமதுபஷீர், கேசவதேவ் என்கிற மலையாளப் படைப்பாளிமைகள் வழியாக, சிவராம காரந்த் எனும் கன்னடப் படைப்பாளியை அணுகி, இப்ஸன், தாமஸ் ஹார்டி, தாமஸ்மன், சோமர்சாட் மாம், அப்டன் சிங்கிளியர், பிளாஸ்க்கோ இப்னோ என்கிற மேலைதேயக் கலை - இலக்கிய வாதிகளைச் சிலாகித்துப் பேசு நிறைந்துள்ள இப்பிரதி தான் தேர்ந்து கொண்ட படைப்பாளிகள் பற்றியும், அவர்களின் தனித்துவங்களைப் பேசியுள்ள முறை குறித்தும் பார்க்கும்போது, இவற்றுக்காக வேணும் கூட விருதுக்கான தகுதி கொண்டது என்கிற முடிவுக்கு வரும் விதத்தில் உள்ளது எனலாம்.

சிறுபத்திரிகைகளின் போக்குப் பற்றிய அவதானிப்புகள்

நவீனகால தமிழுலக அறிவுசார் செயல்பாடுகளை வளர்த்தெடுத்த பெருமை ‘சிறு பத்திரிகைகளுக்கும் உண்டு என்பதை அரிதியிட்டுக் கூறலாம். இருப்பினும், இவ்விதம் பத்திரிகைப் பாரம்பரியத்தில், பொதுவாக மூவகைப் பத்திரிகைப் பாகுபாடுகள் காலந்தோறும் விளங்கி வருகின்றன. அவை, வெகுஜனங்களுக்கானவை, வியாபார நோக்கினைக் கொண்டவை, அறிவுத் தள விஸ்தாரத்தை மேற்கொள்பவை எனப் பொதுவாகப் பாகுபடுத்தியும் பார்க்கப்படுகின்றன. இவ்வித நிரலில், தன் சிறு வயதில் ‘காதல்’ எனும் வியாபார நோக்கங் கொண்ட பத்திரிகையில் எழுதத் தொடங்கி, பிரச்சாரத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்த திராவிடன், தென்றல், முல்லை, முத்தாரம் முதலான திராவிட இயக்க இதழ்களில் பாவி, நிறைவாக தாமரை, தீபம், கதிர் எனும் காத்திரமான சிறு பத்திரிகைகளில் நிலை கொண்டிருக்கிறார் (Madhavan, 2014). இவ்விதச் சிதை - வளர் மாற்றங்களை விவரணை செய்வதாக இவர், தீபம், கேரளத் தமிழ் - சுப மங்களா எனும் தலைப்பின் கீழ் கட்டுரைகளை வைத்திருப்பது சிறப்புக் கவனத்திற்குரியதாகிறது.

சுயசெயற்பாட்டுப் பதிவுகள்

இவ்வுலகில் மானுட உயிர்களாக அவதரித்துள்ள எவ்வொருவரும் பிறரை மதிப்பிடுவது மட்டுமின்றி, தன்னைத் தானே சுய பரிசோதனை செய்து கொள்வதென்பது வேண்டற்பாலது. இதற்கு இயைந்து போவது போல, பிற படைப்பாளிகளை மதிப்பிட்டுள்ளமை போன்று, தன்னைத் தானே சுய மதிப்பீடும் செய்து கொண்டிருக்கிறார் (Madhavan, 2014). இம் மதிப்பீடுகள் ‘எனது நாவல்களின் களம்’, ‘என் கதைகளின் கதை’, ‘சொந்தமாக எழுதப் பாருங்கடா’, ‘சிறுகதைப் படைப்பாளியின் அனுபவங்கள்’ என்கிற நான்கு தலைப்புகளின் கீழ், தம் படைப்பு முயற்சி குறித்தும் படைப்புகளின் திறன்கள் பற்றியும் விவரணை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவற்றுள், இவரின் இரண்டாவது நாவல் படைப்பான ‘கிருஷ்ணப் பருந்து’ பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, “இந்தக் ‘கிருஷ்ணப் பருந்து’ நாவலில் முழுக்க முழுக்க நான் இப்பொழுது வசிக்கும் அகண்டாகாரமான சாலைக் கம்போளத்தின் சுற்று வட்டாரமான கருகுவிளாம் போன்ற தெருக்கள், சுற்று வட்டாரங்களை மையமாக்கிக் கதை நடத்தியிருக்கிறேன். சாலைக் கடைத்தெருவின் சுற்று முந்திய காலகட்டத்தின் கதையைத்தான் சொல்ல முயற்சித்திருக்கிறேன் என்று சுட்டியிருப்பது இவரின் நாவல் பிரதிக்குள் வாசகர்கள் எளிதில் புக வாய்ப்பாக அமைகிறது (Ragunathan, 2017).

இதனையடுத்து, “மாதவனின் படைப்புலகம் முழுமையும் வணிகச் சூழலையே அனுபவத் தளங்களாகக் கொண்டுள்ளது. ‘கடைத்தெருக் கதைகள்’ என்ற மாதவனின் கதைத் தொகுப்பு ஒன்றின் பெயர் கூட மிகப் பொருத்தமாகவே அமைந்துவிட்டுள்ளது” என்கிற விதமாக பிறர் செய்துள்ள விமரிசனத்தைத் தானும் ஏற்று ஒத்திசைந்துள்ளார் (Vedasakaya Kumar, 2001). இவ்வகையில் இதுவோர் ஆரோக்கியமான முயற்சியாகப் படுகிறது.

எதிர்கொண்ட நேர்காணல் அனுபவத் தெறிப்புகள்

பொதுவாக, ஒருவர் பிறரை மதிக்கக் கற்றுக்கொள்ளும்போதுதான் அவரும் பிறரின் மதிப்புநிலைக்கு உயர்வர் என்பர். இதற்குப் பொருந்தும் முகமாக, எவ்விதக் கூச்சமோ, ஒளிவுமறைவோ இன்றித் தன்னை தி. ஜானகிராமனின் வாசகன் எனப் பகிர்ந்திருக்கிறார் (Madhavan, 2014). இத்துடன், புதுமைப்பித்தன், லா.ச.ரா. முதலானோரின் பாதிப்பு என் எழுத்துகளில் நிச்சயமாக இருக்கும் எனவும் வெளிப்படையாக ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இவ்விதப்பட்ட படைப்பு நாகரிகம் பலபேரிடத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் இல்லாததை நாம் பலவாறு அறியலாம். இவ்விதப்பட்ட வெள்ளந்தியான மன வெளிப்பாட்டு உணர்வுப் பகிர்தலாக அமைவனதான் இத்தொகுப்பில் நிரல்பட்டிருக்கிற இவரின் நான்கு நேர்காணல்கள். அவை முறையே, ‘இலக்கிய ஆசிரியன் ஒரு தத்துவப் போதகன் அல்ல’, ‘வட்டார மொழிகள் நிலைத்திருக்குமோ?’ ‘மண் சார்ந்த படைப்புகளை மொழிபெயர்ப்பது கொஞ்சம் சிரமம்தான் ‘தமிழ் எழுத்தாளர்கள் பண்பாடு என்று சொல்லிக் கொண்டு உண்மைகளை ஊமையாக்குகிறார்கள்’ என்கிற விதங்களில் அமைந்திருக்கின்றன.

பதிப்பாக்கச் செயல்பாடுகளும் இன்ன பிறவும்

ஏறத்தாழ அறுபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இலக்கியப் பணியை மேற்கொண்டு வந்த ஆ. மாதவனின் இடம், தமிழ்ச் சூழலைப் பொறுத்தவரை இரண்டாவதல்லாத ஓர் இடம்தான் என வாசகர் நம்பும் விதத்தில் இருந்ததால்தான் ‘இலக்கியச் சுவடுகள்’ எனும் இத்திறனாய்வுப் பிரதி, இந்திய அரசின் உயரிய விருதினை எட்ட முடிந்தது. இருப்பினும், இப்பிரதி மீது சாற்றப்பட்டுள்ள மதிப்பீடுகளை இது சிலவிடத்து நெகிழ்த்தியும் கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் சுட்ட வேண்டியிருக்கிறது. குறிப்பாக, ஆ. மாதவனின் பதிப்பு, தொகுப்பு முதலான செயல்பாடுகள் பற்றிய விவரங்களையும், சங்கச் செயல்பாடுகள் குறித்த விவரணைகளையும் தவிர்த்திருப்பின் இப்பிரதியின் மீதாக வாசகர்கள் கொண்ட எதிர்பார்ப்பு முழுமை பெற்றிருக்கும். இத்துடன், இதற்கு மேலும், இப்பிரதியிலும் சில சறுக்கல்கள் சற்று இருக்கவே செய்கின்றனதான். குறிப்பாக, இது ஒரு திறனாய்வுப் பிரதி என்கின்ற விதத்தில், ‘புதிய அறிவியல் நூல்கள்’, ‘மண்டேலா’ எனும் மாவீரன் (வரலாறு), ‘ஸ்ரீநாராயண குருவும் தமிழும்’ (ஆன்மீகம்) ஆகிய கட்டுரைகளை வலிந்து இடம்பெறச் செய்திருப்பது வாசிப்பில் இடையூறாகப் படுகின்றது. ஆனால், “ஐம்பதாண்டுகளில் நான் அங்கிங்காக, உதிரிகளாக எழுதி, வைத்திருந்த சில தெறிப்புகளை - தம்பி நெல்லை - சு. முத்து - இவை வெறும் தெரிப்புகளல்ல! ஒரு காலகட்டத்தின் பிரதிபலிப்புகள் என வற்புறுத்திச் சொல்லி, அவராகவே முயன்று தேர்ந்தெடுத்த இக் கட்டுரைத் தொகுப்பு, ஒரு நிறைவுமிக்க நூலாக வெளி வருகிறது என்று நூலின் முன்னுரையில் சுட்டியுள்ள விதத்தில், சருக்கல்களுக்குத் தொகுப்பாசிரியரின் விடுபாடேதான் தவிர, படைப்பாளியின் குறைபாடல்ல என்கிற ஒரு முடிவுக்கும் வரலாம்தான் (Madhavan, 2014).

மாதவனும் இலக்கியச் சுவடும் விருது பெற்றிடுவதற்கான அவசியமும் அம்சங்களும்

நல்ல படைப்பாக்கங்கள் உருவாக்குவதை மட்டுமே ஊக்குவிக்கும் நோக்கில், 1955ஆம் ஆண்டு வாக்கிலேயே இந்திய அளவில் நிர்மானிக்கப்பட்ட ‘சாகித்ய அகாதெமி’ எனும் அரசு நிறுவனமானது இதுவரை, ‘சிவப்புக் கழுத்துடன் ஒரு பச்சைப் பறவை’ (2021) உட்பட, 64 நூல்களுக்கு விருது வழங்கிக் கௌரவித்து வந்து உள்ளது. ஆனாலும், சிலபோது, விருது வழங்கப்பட்ட முறைமை பற்றி, வாதப்

பிரதிவாதக் கருத்தியல் முரண்கள் ஏற்பட்டும் இருக்கின்றன. ஆனால், நவீனப் புனைவுகளின் உயரிய காலகட்டமாக விளங்கிய 2010க்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதியில், ஒரு திறனாய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலுக்கு இவ்விருது வழங்கப்பட்ட போது, ஒட்டுமொத்தத் தமிழ்ச் சமூகமும் ஒருங்கே இதை வரவேற்று ஆமோதித்த விதத்தில்தான், மூத்த படைப்பாளியான ஆ. மாதவனின் 'இலக்கியச் சுவடுகள்' நூல் விருதுக்குரியதுதான் என்கிற முடிவிற்கு வரமுடிகிறது. மேலும், இலக்கிய உலகில் உயர் மதிப்பீடுகளும் கூட இவர் விருதுக்குரியவர்தான் என உறுதிப்படுத்துகின்றன. குறிப்பாக, ஆ. மாதவனின் எழுத்துநடை அழகானது, அழுத்தமானது, வேகம் நிறைந்தது, பிராந்திய மணம் கமலும் கேரளத் தமிழை உள்ளடக்கியது. வருணனை நயமும் கவிதைத் தன்மையும் கொண்டது. இத்தன்மைகளை இவரின் நூல்கள் மீதான வாசிப்பின்வழி வாசகர்கள் எளிதில் உணரலாம்" (Ragunathan, 2017). இத்துடன், முன்வைத்து இவ்விருதுபற்றி யோசிக்கும்போது, உலக - இந்தியப் பரப்புகளில், பல படைப்பாளியர், அவர்கள் தம் இறப்பிற்குப் பின்னர்தான் பரிசுகள் கொடுத்துக் கவனிப்பிற்காட்படுத்தப் பட்டிருக்கின்றனர் (Madhavan, 2014). குறிப்பாக, அமெரிக்க நாவலாசிரியர் 'ஹெர்மன் மெல்வில்' என்பவர் தொட்டு, தமிழ்ச் சிறுகதையாளுமை கு. அழகிரிசாமி வரை இப்போக்கு நீடித்திருக்கிறது. இதற்கு மாற்றாக, தமிழ் நிலப் பரப்பிலிருந்து பெயர்ந்து, வேற்றுப் புலத்தில் வசித்த ஒரு மூத்த படைப்பாளிக்கு, அவர் வாழ்ந்த காலத்திலேயே விருது கொடுத்துக் கௌரவித்தமை என்பது நிறுவனத்தின் பொருத்தமான செய்கைதான் எனச் சுட்டலாம்.

ஆய்வுப் பயன்கள்

பொதுவாக, 'விருது' என்று சொல்லும்பொழுது, ஏதோ ஒரு செயல்நிகழ்வை உத்வேகப்படுத்தும் நோக்கில், தரப்படுகிற வெகுமதியே அது என்று அர்த்தப்படுத்திக் கொள்ளலாம்தான். ஆனால், வெகுஜன நோக்கில் அகிலனால் படைக்கப்பட்ட 'சித்திரப்பாவை'க்கு ஞானபீடம் தரப்பட்டபோது அதற்கு, ஜெயகாந்தன் தன் எதிர்ப்புணர்வை வெளிப்படுத்தி, தாம் படைப்பதையே நிறுத்தியதும், பின்னர், அவர் நிறுத்திய பின்பு, வெகுசூலம் கழித்து, அதே விருது அவருக்கு அளிக்கப்பட்டபோது எவ்வித எதிர்ப்பையும் அவர் காட்டாது பெற்றுக் கொண்டதும் தமிழகப் படைப்புச் சூழலில் அரங்கேறிய, ஒத்திகையற்ற நாடக நிகழ்வுகள்தான். இவ்வித நாடகீயத் தன்மை நலன்களிலிருந்து விடுபட்ட நபராகக் காட்சிப் படுகிற ஆ. மாதவனுக்கு, அவரின் 'இலக்கியச் சுவடுகளுக்காக' விருது தரப்பட்டதை, அனுமானித்து அடையாளக்காட்டித் தந்துள்ள விதத்தில் இவ்வாய்வு தனித்துவங் கொண்டதாகிறது. மேலும், ஆ. மாதவன் என்கிற ஒற்றை ஆளுமையை இனங்காட்டிட முயன்ற நிலையிலுங்கூட, அவருக்கு நிகரான, அவரையும் விஞ்சிய பிற இலக்கிய ஆளுமையரை அறிமுகப் படுத்தியுள்ள நிலையில் இவ்வாய்வு பயன்மிக்கதாகத் தன்னை உருத்திருத்தியும் கொண்டிருக்கிறது எனச் சுட்டிய இடமுண்டு.

முடிவுரை

காலாகாலமும் புதியன காணும் வேட்கை என்பது மானுட குல இயல்புக்கங்களில் ஒன்றாகத் தொடர்ந்து இருந்தே வருகிறது. இது அறிவியலானாலும் சரி ஆன்மிகம், வரலாறு, பூலோகவியல், நிலவியல், வானியல், இலக்கியவியல் என இவற்றுள் எதுவானாலும் சரி வேட்கை கொள்ளும் விதங்கள் மட்டும் மாறுமே தவிர, வேட்கையுணர்வென்பது அப்படியேதான் இருக்கிறது. இதனடிப்படையில் பார்க்கும்போது ஏனைய துறைகள் எப்படியோ? இலக்கியத் துறையில் மட்டும் இவ்வேட்கை கொள்ளும் மனப்பான்மையானது பன்முகப் பாய்ச்சலை எட்டியிருப்பதை அணுகுபவர்கள் யாவரும் எளிதில் அறியலாம்தான். குறிப்பாக, தமிழிலக்கியப் படைப்புகள் முதலில் போர்களைப் பாடுவதிலும், காதலில் கனிந்துருகுவதிலும், இலயிப்புக் கொண்டிருந்த நிலைமை என்பது படிப்படியாக மாறி, இன்றளவில் அவற்றுக்கு நேரெதிரான படைப்பு முயற்சியை மேற்கொண்டிருக்கின்றன. இதுபோன்ற மாற்றச் செயல்நிலைகளுக்கு 'உள்ளதன் நுணுக்கம்' காணும் செயல்முறைகளே முதன்மைக் காரணங்களாகின்றன. இவ் 'உள்ளதன் நுணுக்கம்' என்பதற்கு, இன்றளவில் 'திறனாய்தல்' என்கிற பெயரும் இடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழில் திறனாய்விற்கான பெரும் பங்களிப்புகள்

உரையாசிரியர்களிலிருந்தே விரிவு பெற்றிருப்பினும், செல்வகேசவராயரின் காலகட்டத்தில்தான் காத்திரமான இடத்தை இது அடைந்திருக்கிறது. எனினும், இதனைச் செழுமை பெறவைத்தவர்கள் என ஒரு சிலரை மட்டும் சுட்டி முடித்து விட முடியாது. இவ்வரிசையில் தான் ஆ. மாதவன் எனும் மூத்த படைப்பாளியும் தன் 'இலக்கியச் சுவடுகள்' எனும் பிரதிவழி, திறனாய்வாளர் நிரலில் மிக நெருக்கமாகப் பிணைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். குறிப்பாக, இவர் ஒரு நவீனப் படைப்பிலக்கிய ஆளுமையாக இருந்தமையால், தன் சக படைப்பாளியர் பற்றியும், உலகலாவிய பெரும் படைப்பாளர்களின் படைப்பு முறைமைகள் குறித்தும் திறனாய்ந்து சொல்லியுள்ள விதத்தில் தனித்துவங் கொண்டவராகத் தடம் பதித்திருக்கிறார். இவ்விதத்தில், பன்முகக் காத்திரமான படைப்புகள், கருத்தியல் நுட்பங்கள் ஊடாடுகிற ஒரு திறனாய்வுப் பிரதியைக் கட்டமைத்து, தேர்ந்தொரு வாசிப்பு அனுபவங்களுக்கு வாசகர்களை இட்டுச் சென்றுள்ள வகையில், இவர் உயரிய விருதுக்குத் தகுதிப்பாடுடையவராகத் தன்னை ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார். என்கிற விதத்தில் இவர் உருவாக்கியுள்ள 'இலக்கியச் சுவடுகள்' எனும் திறனாய்வுப் பிரதியானது தனது வைப்பு முறையானும், சொன்மை விதத்தானும் பொருண்மைக் குணத்தானும் தனித்துவங் கொண்டதாகப் படுவதால், இது விருதுக்குத் தகுதிப் பாடுடையதுதான் என்பது, இவ்வாய்வுப் பாதையில் புலப்பாடு பெறுகின்ற செய்தியாகின்றது.

References

- Madhavan, A., (2014) Ilakkiya Suvadugal, Annai Rajeswari Pathippagam, Chennai, India.
- Natarajan, T. S., (2014) Tamilil Thiranayvu Panuvalgal, Sakithya Academy, New Delhi, India.
- Ragunathan, M. R., (2017) Tamilp Puthinangalil Pengal Aangal Saathigal, Alaikal Veeliyeedu, Chennai, India.
- Vedaskaya Kumar, M., (2001) A. Madhavan Kathaikal, Tamizhini, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License